

קרבן בשלשה פרקים פרק שלישי שקלים העדה ח.

מפרש דעובר על כל תאחר היינו לפי שהוא משהה ט
יש לו הרבה בהמות ה"ל כטבל מדרבנן א"י בלשון
באחד בספרי בן עזאי וכו': האלוליים. אותן שגולדו
אותן שנתעברו קודם ניסן דבהמה דקה עיבורה חס

ריבב"ן
לסם זמן צפרק השואל: במתנ"י וסבון עליון
לסם צ"ס גימ' א' מפרש ביומא צבור הוצילו לו
אמר ר' יוסי למה כחז עליון אצ"ר ליעד
איהו נתרמה ראשון שמועה בראשון לקנות
ממנה תמידין ומוסאין ויבסופאנה נמי מניא
מפני שמחליין ומוציאין מן הראשונה: אלא
אמר ר' גמ' לשון ויבסו ליה צ"ס שאלחז שילד
אלכסנדרוס מלך יון על ירושלים הכירו ישראל
בלשון ויבסו ומצבו צמחו הלשון שלא יעשו
בקופות ארוס לראויה^ט ואין מסתפקים
הראשונה קודם השני ולא שניה קודם שליש:

תקלין חדתינ

שם על מעשר בזהם עשירים על כ"ח דדרדוק
ב"ה" (ע"ב) כך חקקו שיעשר שחור לרגל וקדש
לויכלים (לג' וכו') וכו' (אמון) שחור וקדש
לן לין נכסין לדר להעשרם עם אומן שזולו מאלן
ואילן משום דרדק חש יושן: אהללים. אומן שזולו
לחלק קדש לין מתעשרין אל עם שחור ואל עם בנין
דמרתם עומתה לקמן: ע"י מתחלה. עד אלול
ונתן שיעורא לחתומות המעשרותיו קודם יתן
יעבורה של בזהם דקה ה' חדשים: אלו בפרדות
שמתעשרות בחדר: אלו אהללים. דררש עשיתו
מאלן העשירים לנבין ואלן אהללות מעשיותם
ומתחתיות מלוקב עד דע יתן: ואל ואלו כו'
ותאמרוט לן רעים וישרו לןון מעשר כו'
ועשירו עששו ישים לנכסן דרדק להעשר: ואל
ואלו. כ"ח אומר ב"ה אהלול ור"ה אומר ב"ה
חמ"ח אומר: כ"ח מעשרין. אהלולן אל עם הלודים
באז לגניביון קן חדש ואל עם ה' במעשרי לגניביו
קן: א"ן. ב"השירי ש"י גרמט בזהם באז שחש
שחיר מעשרין אע"פ חמ"ח ור"ה אומר ב"ה
פריך פשעוה ומעש מ"ד כי יחיר דמפקסין ש"י
מפקסין גרמט חמ"ח דקטן ו"י: א"ן מררע על
דבר למלודיו חסא. בזהם דקס"ד ד"ע להכרע
קן י"ר מ"ה אומר ב"ה דקדמקרא ואלו אהלול
אלו אומרין קן מתמה יז אפער ואלו תאז להכרע
בינים ואלו הם אל מלודיו ואלו יז לן מוסק
שעשירו ואלו ליה לתקבץ אהלן תאמסר
עמיהו ואל להכרע. וכו' א"ן בגניל ואלו יחיר
שחש וסחש שמקלון וזה תעול ואל היו חמ
למקס מעשיותיו וזה דבריהם על ר"ה ש"י אומר
אהלול ואלו אומרין קן ואלו אומרין קן: דאמר לרבים
אהלול ואלו אומרין קן ואלו אומרין קן אומר
א"ן שחט על בני הדר. ש"ע א"ן מלמוד ובר יתן
שחט. א"ן סוכר לרין ד"ן: מתחש בששיר. אמן
ו"א ור"ה דאמר בזהם בששיר ר"ה למעשר בזהם:
ל"ה. כחע. כפריות אהלן דלולין בזהם מוטט למן
למעשר סחש שחש אהלול שחור קודם י"ן בשטן מתעשר
למעשר: א"ן ש"ע. מתחש אהלול שחור בזהם
עד כעלם: ל"ה. כמסעורין. דיעורו בזהם חמון
באלן לוימן לן המעשרין מלחד בששיר לחפוק
המעשרין ואלן עד ר"ה באלן אהלול להכרע
ל"ה ש"הים ח"י יתום עם ש"י שזולו יז ואל
כלים בזהם ויחיר שחש גרמט מתעשר אהל שזולו
כ"כ יז ואל שיעשורם עם אומן שזולו מ"ה בששיר
מתחש אהל ואל שחור אהל שחור להכרע עד
ל"ה יתעשר ואל בזהם: א"ן דיעוריה. דע"ל דגם
אהלול לרין להכרע דהייט בזה"ה ממוסר ואל
נכסן דרדק להעשר ואל כללים עד כ"ח יז: ואל
כ"ח באלן אהל קן י"ר. ד"ע מתחש אהלול
דמקסל אהל החדש ואלן אל מלי מלודיו י"ה דר"ה
שעשירין אהל החדש ואלן ש"ה דמקסל אהל כרעין
דעקר הפירוש משום דלא לשחיהם ל"ה מסביר
לאומקריה כ"כ כדלמר לר"ה גופיה דעמיה אהל לן
משום שח"י סוכר כר"ה. שחורין אהלול: יחללה:
אהלול אהל אהל דמר קן י"ה אהל דמר עד דרעין
י"ר. בלמוד מ"ה ב"ה אהל אהל שחור שזולו
מ"ה עד כ"ח מעשירין אהל בזהם עם בני שנתן
ל"ה לרגין. ואל לן עוקל לפשעו יז מוסרין מן
דלמולא לפשעוה. וליכיתם הפשעים שיעורא
הוא דעל להכרעה אהל מ"ה לרגין: א"ן אומרין ואל
עולין לן שחור נכסין. ומלמרה אהל לרגין עם בני
שחור ואל עם אהללים של שחור בזהם משמע כיון
ששטלם שחור משעש שזולו אהל לן שחור מעשר
ומשחש רויסם שחור מוסרין מן בזהם שחור
בבבאר ג"כ שחורין אלו יחיים בזהם שחור דהייט מוס
אהלול ואל מן דר"ה לן מקדקין כיון דקדשוהו מוס
מלמוד אהל מוס: א"ן מוס אהלול: ב"ה. ו"ה שחור"י
אחל מוס אהל מוס: א"ן קדוה ומלמול משם בזהם מוס
כח מועיל מוס קן א"ן שחור אהל קדוה לן בזהם מוס
כח מועיל: ויחיים סוכר שחור נרגילן יז: א"ן מוס

וְלֹא בַּסְפִּילִין וְלֹא בַּקִּמְעִי. שְׁלֵל יִלְמָרוּ הַיְדִיר הַתֶּסֶר וְנָתַן בְּחֻבְרֹן מַעֲוֹת: **גְּבִי' כִּמֶּה הוּא שֶׁ**
מִשְׁנֵר

תמנן תנינן רמ"א^א באחד באלול ר"ה למעשר בכהמה ר' אלעזר ור"ש אומרים *באחד בתשרי בן עזאי אומר האלוליים (הם) מתעשרין בפני עצמן א"ר^ב חונה מעמא דר"מ עד כאן עד מתמעות לילד מן הישנות מכאן ואילך הן מתחילות לילד מן החידושות ר' יוסה בר' ר' בון בשם רב^ג חונה מעמא דר"א ור"ש^ד לבשו כרים הצאן אלו הבכירות ועמק' עמטפ בר אלו האפילות יתורעעו אף ישירו אלו נכנסים לדיד' להתעשר אמר^ה בן עזאי הואיל ואילו אומרים כך ואלו אומרים כך יהו האלוליים מתעשרין בפני עצמן הא כיצד נולד לו כה' באב וזה' באלול וה' בתשרי אין מצטרפין נולד לו כה' בתשרי וה' באב הרי אלו מצטרפין וכן עזאי מכריע על דברי תלמידיו אתא ר' ירמיה ר' מיישא בשם ר' שמואל בר' ר' יצחק שכן נחלקו עליה אבות העולם ומאן א"ל^ו ינהו^ז (א) אבות עולם תנא ר' יונה קומי ר' ירמיה ר' ישמעאל ור"ע זאת אומרת בן עזאי חבר ותלמיד היה דר"ע אין תימר רביה אית בר נש דאמר רביה הואיל ואמר כך ואלו אומר כך רבי יצחק שמע לה מן הדיא א"ל^ח בן עזאי על החלוקין אנו מצטרפין אלא שבאת לחלוק עלינו את השווין זאת אומרת בן עזאי חבר ותלמיד הוה לר"ע אין תימר רביה אית בר נש אמר רביה אלא שבאת לחלוק עלינו את השווין תמנן^ט כל הנוגדין מצטרפין בתשרי עד כ"ב באלול הרי אלו מצטרפין ממשה לפני ראש השנה וה' לאחר ראש השנה אין מצטרפין ה' לפני הנוגדן וה' לאחר הנוגדן הרי אלו מצטרפין אמר רבי יוסה הדיא אומרת מעשר בהמה לא עשו אותה לא כחנט ולא כשליש אין תימר כחנט ליתא כל המעשרים מאחד בתשרי עד עשרים ותשעה באלול אין תימר כשליש ליתני כל הנוגדים עד עשרים ושנים באלול רבי שמאי בשם רבי "ביבי כרבי חיאי (א) כשליש עשו אותה כרבי שמעון דאמר ד"ש מחוסר^י זמן נכנס לדיד' להתעשר קם רבי מנא עם רבי שמאי (א"א^{יב} את אמרת הדיא מילתא תמנן תנינן בן עזאי אומר האלוליים מתעשרין לעצמן לא אפי' נולד עד עשרים ותשעה באלול (א) אית לך מימר בן עזאי כרבי שמעון ולא כרבינן^{יג} כבמה דאת אמר על דרבנן מניחין לשנה הבאה והן מתעשרין עם בני שנתן כן את אמר על דבן עזאי מניחין לגורן הבא והן מתעשרין עם בני אלוליים (א) אמר רבי חיאי (חונה) זאת^{יד} אומרת ימים ששהכבור מחוסר זמן בהן עולין לו לתוך שנתו אמר רבי מנא אמר ר' יונה אבא שמע לה מן הדיא^{טו} כל הכבור אשר יולד וגו' הזכר תקדיש הא כיצד

הלכה ב מתני' הבישלים קופות של שלש
שלש סאין תורמין את הלשכה
וכתוב עליהן אלף ב"ת גימל רבי ישמעאל אומר
זונית כתוב עליהן אלף ב"ת א' גמל א' אין
התורם נכנס לא בפגרוה חפות לא במנעל ולא
בכסננדל ולא בתפליין ולא בקמיע שמא יעני ויאמרו
מזעין הלשכה העני או שמא יעשיר ויאמרו מתרומת
הלשכה העשיר שאדם צריך לצאת ידי הבריות
בדרך שהוא צריך לצאת ידי המקום שנאמר
והייתם גקיים מה' ומישראל ואומר ומוצא חן
ושכל טוב בעיני אלהים ואדם גמ' (ג) תמן תנינן
ומש קופות ר' זעירא שאל את
רבי אשיה כמה הוא שיעורן של קופות אמר
למור

ומן כולו המובא היו מנגינים בלשכה מעצמות ואחר כלן כי מה ממוציאין מן ה"א"ב, בדמרא מפרש למה היה שנת קצ"ו: רמז צמח של צמח של תחבו ממות: גב' צמח הוא שיעורו של חופות, רחל דמנו ב"ר מפס

משנת אליהו

לאו ר"ש הוא י"ד שמוע' ר"ש"י
 ולא יתקום גם פלפוליהו' ור"ש
 וע' ר"ש"י הוא ולכן מש' שם מש' מ'
 כן מנין פנין חרצו ארבע וחס'
 קופסו ר' יצחק סוס' מ' מפורס'
 המפורס' הלא ש"י ש"י ש"י
 הקופס' ר' פקיד' נמה ס'י' וצ"ל
 שזל' מ' הקוס' י"ל' דמפרס' לקמן
 הקופס' המר'ס' הריב' דמפרס' לקמן

[illegible]

קאמער שטא: פון מיין. ציבורות פרק מעשר
צדקה: כל הנולדים בחדר צדקה. אהלין לר"ה
ור"ה דלמחר צדקה צדקה ר"ה למעשר צדקה:
מטעמים: לנכון לרד אחר: לפני בגור. מחלו
שלם גריות שאין הגורן מפקסין: לא יתנו. לא
כאלוהי דלולין בזה לענין מעשר צדקה מוטעם
שמוטעם קודם ט"ו שנת מעשר צדקה לשנה
שצדקה: ולא דעלוי. כתבואה ויחיים דלולין בזה
צדקה שלם ויחיים כשנת מנחן ומשחציו שלם

הגהות הנר"א

[illegible]

ציון ירושלים

כמה הוא שיעורן של קפוטות.
עין רמב"ם ועין מוס' יו"ט
מ"ם בסוית הרמב"ם אצל נאמת
אני מכון פירוש ועיקר כפירוש
הש"ק כאן וכן מזאמי בפי'
קדמון שהיה נכתב יד על שקלי'
ונדפס נעת שכתב כן והשיג על
הרמב"ם בפירוש:

תורה אור השלם

1. לָבֹשׁ כְּרִים הָאֵן וְעִמְקִים
יִטְּפוּ בָּרִי יִתְרֹנְפוּ אֶף
יִשְׁוֹרוּ: תְּלֵמֵי הַיָּם
2. כֹּל הַכְּבוֹד אִשׁ וְיָלֵד
בְּכִנְיָהּ וּבְזִנְיָהּ הִזְכֵּר תְּקִדִּישׁ
לֹא אֶלֶיָּהּ לֹא תִעָבֵד בְּכִר
שׁוֹרֵף וְלֹא תֵּן בְּכֹר עֲבָדֶיךָ
דְּרִיט: כִּי טוֹט
3. וְנִבְשִׁיהַּ הָאָרֶץ לִפְנֵי יי
וְאִחֵר תִּשְׁבּוּ וְיִשְׁבּוּ נְגִימִים יי
מִשְׁרָאֵל וְיִתְּתֶהּ הָאָרֶץ
הַזֹּאת לָכֶם לְאֻתָּהּ לִפְנֵי יי
בְּמִדֵּר לֵב לֵב
4. וּמָצָא חֵן וּשְׂכַל טוֹב בְּעֵינֵי
אֱלֹהִים וְאָדָם: מְשִׁלִּי ג ד